

NGÀY XUÂN ĐI CHÚC TẾT THẦY CÔ

Trần Hoàng

Tôi viết bài này vào ngày mùng 8 Tết, thay anh Phạm đức Hiền bận công tác, và tuy không còn nóng hổi “vừa thổi vừa đọc” theo tính chất thời gian, nhưng có còn hơn không, kính mong quý Thầy Cô và các Bạn thông cảm đọc cho vui.

Có lẽ một số quý vị khi đọc tựa đề bài này phải dụi mắt hai ba lần vì tưởng mình đọc lầm, một số quý vị khác có thể sẽ véo tai, bẹo má xem mình tỉnh hay mê; nhưng xin thưa rằng quý vị vẫn tỉnh và mắt vẫn sáng 20/20.

Dân tộc ta vốn nổi tiếng có truyền thống “tôn sư trọng đạo”, “tiên học lễ, hậu học văn”, nhưng sau ngày thành phố Sài Gòn bị đổi tên thì người ta ít khi nghe nhắc đến những cụm từ này, nhất là tại hải ngoại, vì việc thể hiện truyền thống này còn khó khăn hơn trúng giải số độc đắc super lotto; phải không quý vị?

San Jose đang giữa mùa đông, bầu trời lúc nào cũng âm đạm, thời tiết giá lạnh rất nhiều so với những năm trước, có lẽ bị ảnh hưởng bão tuyết từ Alaska thổi về, nhiều cơn mưa nặng hạt thi nhau đổ xuống có lúc kéo dài đôi ba ngày, hạn chế mọi sinh hoạt của người dân trong vùng, đồng thời làm nản lòng và giảm sự nô nức đón mừng Tết Nguyên Đán của người dân Việt đang sinh sống tại đây.

Hôm đó là ngày mùng 2 Tết năm Đinh Hợi, bầu trời đột nhiên bừng sáng, nắng ấm chan hòa, xóa tan bao nỗi u buồn, mang đến niềm vui cho mọi người. Có lẽ Ông Trời cảm thông nỗi lòng người Việt xa quê hương khi đón mừng năm mới nơi đất khách quê người, nên thương tình ban cho ba ngày Tết với thời tiết thật tuyệt vời. Đúng 12 giờ trưa, theo thông lệ hàng năm của dân tộc có bốn ngàn năm văn hóa, Nhóm Thân Hữu Cựu Học Sinh

Liên Trường Phú Yên tại San Jose gồm có anh chị Phạm Hoàng, anh chị Phạm đức Hiền, chị Nguyễn thị Hằng và anh Đặng duy Nhượng, diện những bộ quần áo thật “kềng” còn thơm mùi vải mới, đại diện Nhóm xuống đường kéo đến xông đất nhà thầy Lê ngọc Thiệu, và được thầy cô mở rộng cửa đón chào. Trước mặt Thầy Cô là “lũ” học trò năm xưa, tuy chỉ mới 6 bó mẩy mà trên đầu đã có hai thứ tóc, và dù được lên chức “Nội, Ngoại”, nhưng vẫn còn khép nép như thuở cấp sách đến trường, trong đó có anh Đặng duy Nhượng, một trong những lão tướng của Quang Trung, đã thay mặt phái đoàn chúc tết Thầy Cô bằng tấm lòng tôn kính và biết ơn chân thành, ghi ơn công lao dạy dỗ của Thầy năm xưa, và hiện nay vẫn còn là “khuôn vàng, thước ngọc” cho mọi người; vì thế, đại diện cho toàn thể cựu học sinh Phú Yên, anh Nhượng đã chúc Thầy Cô sức khỏe dồi dào, bách niên giai lão, để trở thành người sống lâu nhất hành tinh này, và những ngày còn lại trong năm, gia đình được an vui, hạnh phúc, tốt đẹp như ngày hôm nay. Thầy Cô đã chúc lại tất cả mọi người được an khang, thịnh vượng và thăng tiên trên đường công danh sự nghiệp. Giữa những lời chúc Tết của hai bên là những tràng pháo tay nổ dồn nổi tiếng không ngừng.

Sau đó Thầy Cô mời tất cả phái đoàn vào phòng sinh hoạt gia đình đã được dọn sẵn bàn tiệc với đầy đủ món ăn ngày Tết thật thịnh soạn theo đúng phong tục cổ truyền Việt Nam do chính bàn tay nội

trợ khéo léo của Cô tự làm. Mọi người đều nâng “ly rượu mừng” chúc tụng nhau trong không khí tung bừng và đậm ấm. Thầy cho biết từ khi thành lập Nhóm, và nhờ mạng lưới e-mail, có rất nhiều học sinh cũ của Thầy từ khắp năm châu đã gửi thư hoặc gọi phone thăm hỏi sức khỏe và chúc Tết Thầy Cô; làm cho Thầy cảm thấy vui mừng và sung sướng khi học trò còn nhớ đến Thầy.

Đến 2 giờ chiều, trước khi ra về, phái đoàn đã chụp hình lưu niệm với Thầy Cô và hẹn sang năm sẽ đến chúc tết Thầy Cô, không những không thiếu một ai, mà sẽ còn đông đủ hơn hôm nay. Mọi người bắt tay từ giã với niềm hân hoan trong lòng.

Rời khỏi nhà thầy Lê ngọc Thiệu, phái đoàn đã đến thăm tổ ấm của thầy cô Nguyễn Khoa Đăng ở

góc đường Capitol Expwy và Snell Ave. Thầy Đăng, người lúc nào cũng bình dị và thân thiện với học trò, đã ra tận cổng đón tiếp và hướng dẫn chỗ đậu xe cho phái đoàn làm mọi người rất cảm kích. Đầu năm Đinh Hợi đã mang đến cho gia đình Thầy hai niềm vui lớn: có thêm một cháu nội trai và được học trò cũ đến chúc Tết. Trong lúc Cô bận rộn trả lời phone của một số anh chị gọi đến chúc tết, Thầy đích thân lấy nước ngọt và các món ăn đặc sản của xứ Huế như ché, nem chua, bánh mứt

vv... ân cần tiếp đãi học trò cũ của mình như những người thân trong gia đình. Dù thầy không cho các tài xế uống rượu, nhưng anh Nhượng đã năn nỉ thầy cho một lon bia để nhậu với món ché và giò thủ của Cô rất là khoái khẩu. Sau khi an vị, anh Phạm Hoàng thay mặt Nhóm chúc tết Thầy Cô. Ngoài lời chúc lại, thầy còn tâm sự rằng, từ ngày gắn chặt sinh hoạt với Nhóm, Thầy Cô cảm thấy mình linh hoạt, vui vẻ trẻ trung và yêu đời hơn; đến nỗi nhìn Cô không ai có thể đoán đúng được tuổi, đồng thời cảm ơn anh chị em trong Nhóm đã dành những cảm tình đặc biệt cho Thầy Cô. Thầy cũng đã cảm ơn anh Nhượng và chị Phước đã tạo cho thầy cô một niềm vui mới trong lúc thầy cô còn chân ướt chân ráo ở xứ lạ quê người, không biết phải làm gì cho hết thời gian nhàm chán, bằng cách đưa thầy cô đi nghe nhạc và khiêu vũ vào những ngày cuối tuần. Cô cũng đã hướng dẫn Nhóm tham quan ngôi vườn, tuy nhỏ nhưng đủ mọi loại trái, mùa nào thứ đó. Mỗi lần đến thăm Thầy Cô, các chị đều được tặng một

túi mang về; lần này cũng vậy, mỗi chị được cô tặng một trái bưởi ổi gốc Biên Hòa mọng chín rất thơm ngọt.

Rất tiếc thời gian có hạn, Nhóm đành luyến tiếc từ giã ra về, trên khuôn mặt mọi người cả chủ lẫn khách ai cũng tươi vui rạng rỡ như báo hiệu cho một năm may mắn tốt đẹp.

Ra khỏi cổng nhà thầy Đăng đã gần 4 giờ chiều, mọi người tản hàng về nhà nghỉ ngơi và hẹn gặp lại vào lúc 6 giờ 30 chiều tại nhà thầy Ngô Càng Phương.

Chiều nay một số thành viên trong Nhóm bận công việc riêng không đi được, bù vào đó phái đoàn được tăng cường anh Nguyễn Lực, anh chị Ngô Xuân Đức và anh Diệp Bảo Lợi.

Sau khi nghe chuông reo, đích thân thầy Ngô Càng Phương ra mở cửa, niềm nở mời vào, tay bắt mặt mừng với nụ cười rạng rỡ trên môi. Vào đến phòng khách, mọi người được nhìn thấy khung cảnh của ngày Tết với hoa trái, bánh mứt, cùng một cây đào sai bông đỏ rực có gắn những tấm thiệp chúc Tết càng tạo thêm không khí của ngày Xuân. Cảnh đó bàn tiệc đã được chuẩn bị sẵn, trên bàn không thiếu món ăn nào của ba ngày Tết, gồm cả những món đặc sản của đất Phú dân Yên.

Cô Phương đã mời mỗi người một chén súp măng cua vị cá thơm ngon làm món khai vị, để thưởng thức tài nội trợ của chủ nhân. Anh Ngô xuân Đức đã đại diện cho phái đoàn chúc tết Thầy Cô và gia đình với những lời tốt lành nhất trong đó có câu “tiền vào như rót, tiền ra nhỏ giọt như cà phê phin”.

Đáp lại, thầy Phương cũng chúc mọi người, Hội Ái Hữu Phú Yên Bắc Cali và Nhóm Thân Hữu Cựu Học Sinh Liên Trường Phú Yên được vạn sự như ý, và hoạt động của Hội Ái Hữu cũng như Nhóm Thân Hữu mỗi ngày thêm thành công và phát triển vững mạnh.

Trước khi từ giã, phái đoàn đã chụp hình lưu niệm, và Thầy Cô đã đưa tiễn phái đoàn đến tận nơi đậu xe với những lời cảm ơn chân tình.

Ngày xuân đi chúc Tết Thầy Cô là một việc làm tốt đẹp có truyền thống lâu đời, đây

không phải là việc làm trọng đại, cũng không phải việc làm cho có hình thức, nhưng để thể hiện tấm lòng tôn kính và biết ơn những người đã bỏ công sức, tâm huyết hướng dẫn và truyền đạt kiến thức cho mình, cho học sinh có cơ hội thành công trên đường đời. Với tuổi hạc ngày càng cao, cộng với nỗi buồn hiu quạnh của người Việt xa quê hương, khi được đám học trò yêu quý của mình tưởng nhớ, đến chúc tết trong ba ngày xuân, có thể sẽ khiến cho quý thầy cô cảm thấy ấm lòng. Nhóm cựu học sinh hy vọng thầy cô sẽ cảm kích tinh thần:

NGÀY XUÂN ĐI CHỨC TẾT THẦY CÔ.

(Trần Hoàng)

